

...இவர் எப்போதும் தனக்குக் கிடைத்த நோடி அனுபவங்களின் வாயிலாக, இவரைப் பாதித்த விஷயங்களைப் பற்றியே எழுதுவதால், பாடுபொருளோடு இவருக்குள்ள ஐக்கியத்தை இவருடைய எல்லாக் கவிதைகளிலும் பார்க்க முடிகிறது.

...''எத்தகைய விமரிசனங்களையும் எதிர் கொள்ள என்றும் தயாராக இருக்கிறேன். அவற்றின் சாரம்சத்தை உட்கிரகித்து என்னைச் செழுமைப் படுத்திக் கொள்வேன்'' என்ற கவிஞரின் முன்னுரை வரிகள் நமக்கு மேலும் மேலும் நம்பிக்கை ஊட்டி நிற்கின்றன.

தொழமையுடன்
பா. கல்யாணி

சூர்யசூனியல்

உயிரிசு கயரிசு

கியுயரிசு

முதல்பதிப்பு : ஜூன் 86 □ பக்கங்கள் : 64 □
விலை : ரூ. 4-00 □ முகப்போவியம் :
ரங்கராஜன் □ எழுத்தோவியம் : சுந்தர் □
முதலச்சாக்கம் : தேவநேயன், சென்னை-5

சென்னை-5
முதல்பதிப்பு : ஜூன் 86
பக்கங்கள் : 64
விலை : ரூ. 4-00

முதல்பதிப்பு : ஜூன் 86
பக்கங்கள் : 64

விலை : ரூ. 4-00

அநியாயங்களுக்கு
மெளன சாட்சி ஆகாமல்
நியாயங்களுக்கு
ரத்த சாட்சிகளான
சமூகத்தின்
மன சாட்சிகளுக்கு...

சமூகம் என்பது பல கூறுகளிலான
ஒன்றுகூட்டுப் பொருள். இதற்கு, பொருள்,
கனம், அனங்காரம், தெரன்மைக்கு அப்பாற்ப
குறிப்பாக கிராமம் உள்ளது. இந்தப் ப
அளவுகள் அளவின் அளவியல்வகை. இ
கூறுகள் பல...

—குப்பாபாடி
சென்னை-5
முதல்பதிப்பு : ஜூன் 86
பக்கங்கள் : 64
விலை : ரூ. 4-00

மார்ச்சிய-லெனினீய மாலோயிசு
தத்துவார்த்தப் பட்டொளியில்
மக்கள் கலை இலக்கியப்
பதாகை உயர்த்தும்

பு. ப. இ. மாத இதழ்
செந்தாரகை

தனியிதழ் : ரூ.1—50
ஆண்டுச்சந்தா . ரூ. 15—00

செந்தாரகை மாத இதழ்
செந்தாரகை மாத இதழ்

தொடர்புக்கு—
தேசமர் பா. கல்யாணி
அஞ்சற்பெட்டி : 59

முன்னுரையும் பதிப்புரையும்

இந்நூல் ஆசிரியர் சூர்யமுகி தமிழ்க் கவிதை உலகுக்கு ஏதோ புதிதாக அறிமுகம் ஆகிறவர் அல்ல. தனித்தமிழ் இயக்கம் மூலமாகவும், “முனைவன்” வழியாகவும், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மூலமும், பின்பு “விடிவு” மற்றும் “செந்தாரகை” மாத இதழ்கள் மூலமும், இன்னும் பலகவியரங்கங்கள் மற்றும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாகவும் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்கனவே நன்கு அறிமுகமானவர்தான். கடந்த இரண்டாண்டுகளாகத்தான் இவருடன் நேரில் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு கிட்டியது. ஒரு கவிஞருக்கு இருக்கவேண்டிய நேர்மையும், சமூகக் கொடுமைகளுக்கெதிரான ஆவேச உணர்வும், மனத்தில் பட்டதைபட்டபடியே சொல்லும் துணிவும் கொண்ட இவருடைய இக்கவிதைத் தொகுதியைப் புரட்சிப்பண்பாட்டு இயக்கத்தின் சார்பில் வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கிறோம்.

“கவிதை என்பது பல கூறுகளினால் ஆகிய கூட்டுப் பொருள். சொல், பொருள், ஓசை, அலங்காரம், சொல்லுக்கு அப்பாற் குறிப்பாக நிற்கும் உணர்வு ஆகிய பல அம்சங்கள் அதனுள் அடங்கியுள்ளன. இத்தகைய பல உறுப்புகள் அளவாகக் கலந்து பிரிக்கமுடியா வண்ணம் இயைந்து இருப்பது தான் கவிதை” இது இலக்கியச்சிந்தனை

மேலே சொன்ன பல அமசங்களில் பொருள் என்று குறிப்பிடப்பட்டும் உள்ளடக்கத்தில் “மக்களின் பிரச்சனைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களின் நண்பர்களையும், எதிரிகளையும் அவர்களுக்கு அடையாளம் காட்டுவதோடு, அவர்களின் உடனடிக் கடமைகளும் அவர்களுக்கு உணர்த்தப்பட வேண்டும்” என்கிறார் அ. மார்க்ஸ். இவற்றிற்கு இலக்கணமாக அமைகிறது சூர்யமுகியின் கவிதைகள். இசையோடு கூடிய கவிதைப் பாடல்கள் இயற்றிப் பாடி எழுச்சியூட்டும் கவிஞர்களில் இவரும் ஒருவர் ஆவார்.

இவர் எப்போதும் தனக்குக் கிடைத்த நேரடி அனுபவங்களின் வாயிலாக, இவரைப் பாதித்த ஷயங்களைப் பற்றியே எழுதுவதால், பாடுபொருளோடு இவருக்குள்ள ஐக்கியத்தை இவருடைய எல்லாக் கவிதைகளிலும் பார்க்க முடிகிறது. தனிமனிதனை உருவாக்குவதில் மக்களினுடைய பங்களையும், சமூக மாற்றத்தில் தனிமனிதருடைய பங்களிப்பினையும் சிறப்பாக எடுத்தியம்பும் இசையோடு கூடிய கவிதையுடன் இத்தொகுப்பு தொடங்குகிறது. இவங்கைத்தமிழ் எழுத்தாளர் டானியல் மறைவை ஒட்டி எழுதியுள்ள “ஒரு ஜீவ சமாதானம் செஞ்ஜோதி” யில் யாழ்த்தமிழோடும் இரண்டறக் கலந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

ஒரு சரியானதொரு உலகக் கண்ணோட்டத்திற்கு வரும்போதுதான் ஒரு போராட

கருத்தினை மிகச்சிறப்பான முறையில், பெண்ணாடம் வெடிவிபத்தில் மறைந்த தோழர் கணேசன் நினைவாக எழுதப்பட்ட கவிதையில் உணர்த்துகிறார். ஒரு மக்கள் கவிஞனுக்கே உரிய விதத்தில், மக்கள் விடுதலைக்காகத் தங்கள் இன்னுயிர்த்தீர்த்த தோழர்களின் மகத்துவத்தை உயர்த்திப் படிக்கிறார். அதன் வெளிப்பாடாகத்தான்

“பாலனின் ரத்தம் சிந்திய பூமியில்
பாடல் நெஞ்சினில் எரிகிறது—அவன்
தோழர்கள் வடிவினில் தோன்றினும்
அக்கினி

தூர தூரமும் தெரிகிறது!”

.....
‘சந்திர’த் தோழரின் சூரிய பெளர்ணமி
இனிவரு நாளில் நடக்கிறது.
.....

என்ற வரிகளைப் பார்க்கிறோம். “சூரியக் குளியல்” என்ற தலைப்பட்ட கவிதையில், இச்சமூக அமைப்பில் நிலவுகின்ற

“அதிதியை விட்டுத் தோம்ப
தாரத்தையே தாரவார்த்த
இயற்பகையின் சிவநேயம்”

போன்ற பல நினைவுடைமைப் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளையும்

கோலாவின் கடலைகள்
கூசிப் பின்வாங்கும்

“ஹிப்பிகளின் ஸன்பாட்” போன்ற பல ஏசாதிபத்திய பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளையும் கற்பனை வளத்துடன் திரும்படச்சுட்டிக் காட்டிச் செல்கிறார். மேலும் மேலும் பாசிச் மயமாகி வரும் இந்திய அரசின் அடக்கு முறை அடாவடித் தனங்களை .

“போராளிக்காய்
மோப்பம் பிடித்துப்
புகுந்து குதறும்
ராணுவ மிருகங்களின்
நரவேட்டை.....” என்ற வரிகள் மூலம் நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்து கிறார்.

ஆந்திரத்தில் மட்டுமில்லாது, பிற மாநிலங்களிலும் அதிக எழுச்சியூட்டிய சுப்பாராவ் பாணிக்கிரணியின் “கம்யூனிஸ்டுகள் நாங்கள் கஷ்டஜீவிகள்” என்ற இசைப் பாடலின் தமிழ்த் தழுவலாக்கம் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றிருப்பது இக்கவிதைத் தொகுதிக்குச் சிறப்பைக் கொடுக்கிறது. தான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் பெற்ற அனுபவங்களையும், அங்கு நிலவுகின்ற ஜனநாயகமற்ற தன்மையையும் நம்மோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு எழுதப்பட்ட கவிதைதான் “சங்கம் சரணம் கச்சாமி”. சொல்லவரும் கருத்திற்கு உரிய வடிவம் கொடுப்பதில் தான் கவிஞன் முயற்சியின் முழுவெற்றி அடங்கியிருக்கிறது என்பதற்கு இது உதாரணமாக அமைகிறது. ‘நீங்களே எங்களை நக்சலைட் ஆக்கினீர்கள்’

என்ற கவிதையில் எனக்கும் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் அதிலிருப்பதால் என்னையே அக்கவிதையில் காணமுடிகிறது. திரும்பத் திரும்பப் படிக்கும்போது, இவருடைய கவிதைகள் மேலும் மேலும் நம்மை ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன.

முடிக்கு முன்பு ஒரு கருத்தினை உங்கள் முன் வைக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். கவிதையில் வேற்று மொழிச் சொற்களை கையாள்வது குறித்த கவிஞருடைய கருத்தினைப் புரட்சிப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கருத்தாகக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. அதே வேளையில் இது விசயத்தில் முடிவான ஒரு கருத்தை அடைந்ததாகவும் சொல்ல முடியாது. எனவே கவிஞரின் கருத்தை அடுத்து, வாசகர்கள், மற்றும் நம் இயக்கத் தோழர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எழுதி அனுப்புமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம். அது சரியான ஒரு கருத்தை வந்து அடைய உதவியாக இருக்கும்.

“எத்தகைய விமரிசனங்களையும் எதிர் கொள்ள என்றும் தயாராக இருக்கிறேன். அவற்றின் சாராம்சத்தை உட்கிரகித்து என்னைச் செழுமைப் படுத்திக் கொள்வேன்” என்ற கவிஞரின் முன்னுரைவரிகள் நமக்கு மேலும் மேலும் நம்பிக்கை ஊட்டி நிற்கின்றன.

தோழமையுடன்
பா. கல்யாணி.

உங்கள் அங்கீகாரத்தை
எதிர் நோக்கி...!

என் கண் முன்னே திறந்து கிடக்கும் புத்த
கமாய் விரிந்து கிடக்கிறது வாழ்க்கை. பரந்து
பட்ட என் சக மனிதனின் சக துக்கங்கள்
எனைப்பாதிக்கையில் என் கவிதைக்கான
கச்சாப் பொருள் எனக்குக் கிடக்கிறது.
அவை என் மனஞ்சுத்தவலங்களாக நீடிக்க,
என்னுள் மூண்டெரியும் படைப்புக்களின்
உக்கிரத்தில் என் மன அவசங்கள் பிரதிமை
ஆகின்றன. இப்படி எனைப் பாதிக்கும்
வீஷயங்களை மட்டுமே என்னால் பாட
முடிகிறது. இதில் பாசாங்கு எனக்கில்லை.
என் படைப்பின் ஜீவ இரகசியமும் இதுவே
தான். எனது ஆன்மா சுதந்திரக்காற்றையே
சுவாசிப்பதால் தான் என் கவிதைகள்
ஆரோக்கியமாய் உலா வருகின்றன.

எனக்குள் இருக்கும் கலாரசிகள் திறந்த
உள்ளத்தோடு கலைகளின் செழுமையில்
முங்கி முங்கி முக்குளிக்கிறான். சமாந்தரக்
கலைகளின் பரிணாமங்களிலும் பரிமாணங்
களிலும் பறிபோகிறான். அவற்றில் பூரித
யாய்த்தான் கரைகிறான். ரசனை எல்லை
களின் தளங்கள் அகண்ட தொடுவானாய்
விரிய விரிய காலகாலமும் விசும்பளாவு
கிறான். என்றாலும் என் கால்கள் மட்டும்
என்றென்றும் என் மண்ணில் வேரூன்றித்
தான்...!

கவிதை ஊடகமே எனக்குக் கை வருகிறது.
பூசைப்பாடல்களாக, கவியாடல்களாக,
கனித்தாரையாக, கதைக்காவியமாக, கவிதா
நிகழ்வுகளாக, கிராமியக் கலை வடிவங்
களாக சோதனைகளால் என்னைப் புடம்

போட்டு புடம் போட்டுக் காலமெல்லாம்
இதைத் தொடர்வேன்.

□

என் கவிதாலோகம் ஒரு சர்வதேச சாம்.
ராஜ்யம்: இதில்,
சங்ககாலத் தனித்தமிழும் வீற்றிருக்கும்
சமஸ்கிருதமும் 'மணிப்பிரவாளமாய்ச்
சங்கமிக்கும்

பர்தாலில் உருதும் கூடத்தலை நீட்டும்
இங்கிலிஸும் அங்கங்கே 'இன்வால்வ்' ஆகும்
யாழின்ரை தமிழும் கத 'கதைக்கும்'
புதாஉத் தமிழ்ச்சொல்லும் பூப்பூக்கும்
ஒலிக்குறிப்புகளில் கூட பொருண்மை
உட்கார்ந்திருக்கும்.

ஆமாம்!

அங்கங்கே நான் அதுவாகிறேன்.

காலங்காலமாக என்னுள் சேகரமாயிருக்
கும் மொழிக்கிடங்கிலிருந்து தனக்குத்தேவை
யான வார்த்தைகளை என் கவிதை தன்
போக்கில் தானே தெரிவு செய்து கொள்
கிறது. இதில் தலையிட நான் யார்?

ஆனாலும் அந்நிய மொழிச்சொற்கள் அதிகம்
தான் உன் கவிதையில் என்கிறீர்களா?
படைப்புலகில் அயல் மகரந்தச்சேர்க்கை
அத்தியாவசியமானது அல்லவா? என் கவிதா
லோகத்தில் குடியரிமை கோருவதற்கு நான்
எல்லாத் திசைகளையுமே அங்கீகரிக்கிறேன்.
இதில் மொழிவரம்பு கட்டுகிற எல்லைக்
கோடுகள் எனக்கில்லை.

□

'மொழியாக்கம்' என்பது வெறுமனே ஏதோ
சொற்களை யாந்திரீகமாய்ப் பெயர்த்துத்
தள்ளும் 'டிக்சனரி' வேலை இல்லை. அதி-

யில் ஆதன் பரிமாணங்கள் கிளை பிரிகின்றன சூக்குமமாய் சொற்களின் உள்ளுக்குள்ளே படைப்புக்கலைஞனின் உணர்வானுபவங்களும், ஓர்மைகளின் சாயைகளும் அவனின் ஆன்மாவின் அங்கங்களுமே அவற்றில் சேகரமாகி ஜீவிகின்றன. ஆகவே கவிதையில் மொழியாக்கம் என்பது படைப்பாளியின் 'ஆழந்திருக்கும் கவியுள்'த்தை அகழ்ந்து புனர்மைத்து ஆன்மா வைத் தக்கவைக்கும் இருதயமாற்று ஆப்பரேசன் எனலாம். படைப்பாளியின் மன அவசங்களை நாடி பிடித்துக் கூடு விட்டுக் கூடுபாயும் விக்கிரமாதித்தவித்தை - இலக்கியச்சித்து - ரசவாதம்! இப்படித்தான் நானிங்கே பாணிக்கிரஹி ஆக முயல்கிறேன்!

□

அரசியல் அந்தஸ்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு தமக்கே புலனாகாத அளவு கோல்களால் அளக்கமுயன்று சில 'கலா மொண்ணைகள்' அவதூறு தூற்றும் போது அவற்றை நீர்தூளி செய்து கலை நியாயங்களை நான் கௌரவப்படுத்துவேன். சுத்தமான கலையின் சுயம்பிரகாசிகளான தமது கலாச்சாரத் தலைகளைத்தால் பிரச்சாரம் என்ற பெயரில் பிரச்சாரம் செய்ய சில 'அரசியல் அஞ்ஞாதவாசிகள்' பிரயத்தனப்படும்போது அதனை முறியடித்து அவர்களின் அரசியலை நான் அம்பலப்படுத்துவேன்.

சுயதர்சனம் செய்து கொள்ளும் திராணி ஒரு கம்ப்யூனிஸ்ட்டாக இருப்பதனால் எனக்குச்சாத்தியமாகிறது. எனவே எத்தகைய வம்சனங்களையும் நான் எதிரீ கொள்ள என்றும் தயாராக இருக்கிறேன். அவற்றின்

சாராம்சத்தை உட்கிரகித்து என்னைச்செழுமைப்படுத்திக்கொள்வேன். அறிதொறும் அறியாமை காண்பது தான் என்பலம். இதற்கு மாறாக தனக்குப் புரிய வில்லையே என்பதையே ஏதோ கௌரவம் போல் பாவித்துக்கொள்ளும் பாவனை மேதாஸ்களை நாம் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை. வேண்டுமானால் அவர்களுக்காகவும் சற்று இரக்கப்படலாம். மூளைச்சோம்பேறிகளாகத் தேங்கிக்கிடக்கிறார்களே என்பதற்காக அவர்களின் அறியாமையை அறியாமலிருப்பது தான் அவர்களின் பலவீனம்.

□

யாருக்காக எழுதுகிறேன் என்பது பற்றி எனக்குத் தீர்க்கமான ஓர்மை இருக்கிறது. எல்லோரையும் போலவே என்னுடைய வாழ்நிலை தான் என் எழுத்தைத் தீர்ப்பானிக்கிறது. எனக்கு நன்றாகவே தெரியும், என் கவிதைகள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புறத்து மத்திய வர்க்கப்புத்தி ஜீவிகள் மத்தியிலேயே போய்ச்சேரும். சிறுபான்மை தான் நாட்டுப்புறத்து அடித்தட்டு மக்களைச் சென்றடையும்.

நம் கவிதைகளின் பாடுபொருளும் தளநாயகர்களான அடித்தட்டு மக்களிடம் அல்லவா அவை போய்ச்சேர வேண்டும் எனக் கேட்கிறீர்களா? மெத்தவும். சரி தான்!

காலத்தின்மடியில் என்னை நான் போகப் போக என்வாழ் நிலையில் வர்க்கத்தாழ்வு செய்யச் செய்யத்தானே அது எனக்கு வயப்படும்.

□

தவறெனப் பட்டதைத் தட்டியே கேட்கிறேன். சரியென்பதைச் சார்ந்தே நிற்கிறேன்.

நடைமுறைகளின் படிப்பினைகள் அடிப்படையில் நான் ஞானம் பெறுகிறேன்.

ஆக இப்படி—நமக்கு நாமே உண்மையாக இருக்கும் எத்தனத்தில் சரிக்குச் சரியாக நாமும் சரிக்குச் சரியாகும் போது—ஆகக்கடைசியில் ஆகச்சரியான நடைமுறையை நாம் வந்தடைந்தபோது அது 'மார்ச்சிய இலெனிய மாவோய்ச்' மாகத்தான் அழைந்தது.

இப்படித்தான் நானும் வந்தடைந்தேன்.

திகம்பரகவிசுளின் ஆதர்சத்தில் நான், 'சூர்ய முகி' ஆனேன்.

புரட்சிப் பண்பாட்டியக்கத்தின் சார்பில் எனது கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவருவது பற்றி நான் மிகவும் பெருமிதப்படுகிறேன்.

என் ஆன்ம தாகத்திற்கான இவ்வங்கீகாரத்தைத் தக்க வைக்கும் வண்ணம் காலத்தின் மடியில் இன்னும் இன்னும் என் மக்களோடு நான் இரண்டறக் கலப்பேன். இறுதி முத்தாய்ப்பாக ஒன்று!

இத்தொகுப்பில் எங்கேனும் பலவீனங்கள் வெளிப்பட்டால் அது என் 'சுய'த்தின் பார்ப்பட்டது. அதே வேளையில் இதன் பல முழுதும் என் இயக்க விச்சின் பார்ப்பட்டது என உத்திரவாதிக்கிறேன்.

என்றும் 'தோழமை'யுடன் உங்கள் சூர்யமுகி

1 - 5 - 86

உள்ளே

1. தோள் கொடுத்த தலம்	1
2. ஒரு ஜீவ: சமாதியின் செஞ்ஜோதி (தோழர் டானியல் நினைவாக)---	2
3. ஆனாலும் உடைதரும அப்போது நானறியேன் (தோழர் கணேசன் நினைவாக)	6
4. போர்க்காலம் பூண்டுவரும் காண்டபம்	10
5. தியாகிகள் மரணம்	12
6. பூரணமானதும் தோழமையே	14
7. ஆயுதங்களால் பெண்மையை அலங்கரிப்போம்	17
8. ஜெயகாந்தனோடு ஒரு கவியாடல்	21
9. சங்கம் சரணம் கச்சாமி	25
10. சூரியக் குளியல்	27
11. நீங்களே எங்களை நக்சலைட் ஆக்கினீர்கள்!	38
12. மானுட வரலாற்றில் இருண்ட அத்தயாயங்கள்	43